

REPUBLIKA E KOSOVËS - REPUBLIKA KOSOVO - REPUBLIC OF KOSOVO
GJYKATA KUSHTETUESE
USTAVNI SUD
CONSTITUTIONAL COURT

Priština, 5. juna 2023. godine
Br. ref.:RK 2201/23

REŠENJE O NEPRIHVATLJIVOSTI

u

slučaju br. KI71/23

Podnosilac

Mehmet Hoti

Ocena ustavnosti

**presude PML. br. 31/2023 Vrhovnog suda Republike Kosovo od 23. februara 2023.
godine**

USTAVNI SUD REPUBLIKE KOSOVO

u sastavu:

Gresa Caka-Nimani, predsednica
Bajram Ljatifi, zamenik predsednika
Selvete Gërzhaliu-Krasniqi, sudija
Safet Hoxha, sudija
Radomir Laban, sudija
Remzije Istrefi-Peci, sudija
Nexhmi Rexhepi, sudija i
Enver Peci, sudija

Podnosilac zahteva

1. Zahtev je podneo Mehmet Hoti (u daljem tekstu: podnosilac zahteva) iz sela Marino, opština Srbica, sada sa stanom u Kosovu Polju, koga zastupa Hajzer Salihu, advokat iz Prištine.

Osporena odluka

2. Podnosilac zahteva osporava ustavnost presude [PML. br. 31/2023] Vrhovnog suda Republike Kosovo (u daljem tekstu: Vrhovni sud) od 23. februara 2023. godine u vezi sa presudom [PAKR. br. 638/2022] Apelacionog suda od 30. novembra 2022. godine i presudom [P. br. 961/2013] Osnovnog suda u Mitrovici (u daljem tekstu: Osnovni sud) od 21. oktobra 2022. godine.

Predmetna stvar

3. Predmetna stvar je ocena ustavnosti gore navedene presude Vrhovnog suda, kojom su podnosiocu zahteva navodno povređena njegova prava zagarantovana članovima 31. [Pravo na pravično i nepristrasno suđenje], 36.2 [Pravo na privatnost], 54. [Sudska zaštita prava] i 55. [Ograničenje prava i osnovnih sloboda] Ustava u vezi sa članom 6.1 (Pravo na pravično suđenje) Evropske konvencije o ljudskim pravima (u daljem tekstu: EKLJP).
4. Podnosilac zahteva takođe traži od Ustavnog suda Republike Kosovo (u daljem tekstu: Sud) da se uvede privremena mera kojom bi se suspendovalo izvršenje izdržavanja kazne do donošenja odluke o meritumu zahteva.

Pravni osnov

5. Zahtev je zasnovan na stavovima 1. i 7. člana 113. [Jurisdikcija i ovlašćene strane], stavu 2. člana 116. [Pravni efekat odluka] Ustava, članovima 22. [Procesuiranje podnesaka], 27. (Privremene mere) i 47. [Individualni zahtevi] Zakona o Ustavnom sudu Republike Kosovo br. 03/L-121 (u daljem tekstu: Zakon) i pravilu 32. [Podnošenje podnesaka i odgovora] Poslovnika o radu Ustavnog suda Republike Kosovo (u daljem tekstu: Poslovník).

Postupak pred Sudom

6. Dana 28. marta 2023. godine, podnosilac je dostavio svoj zahtev Sudu.
7. Dana 30. marta 2021. godine, predsednica Suda, Gresa Caka-Nimani je odlukom GJR. KI71/23 imenovala sudiju Radomira Labana za sudiju izvestioca, a odlukom KSH. KI71/23 članove Veća za razmatranje, sastavljenog od sudija: Remzije Istrefi-Peci (predsedavajuća), Nexhmi Rexhepi i Enver Peci (članovi).
8. Dana 12. aprila 2023. godine, Sud je obavestio podnosioca o registraciji zahteva i poslao kopiju zahteva Vrhovnom sudu.
9. Dana 22. maja 2023. godine, Veće za razmatranje je razmotrilo izveštaj sudije izvestioca i jednoglasno iznelo preporuku Sudu o neprihvatljivosti zahteva i odbijanju zahteva za uvođenje privremene mere.

Pregled činjenica

- a. *Istraga i podizanje optužnice*

10. Dana 11. maja 2013. godine, Policija Kosova je pretresla kuću podnosioca zahteva i okolne objekte, pri čemu je tokom pretresa pronađena i zaplenjena količina od 628,96 grama opojnog sredstva tipa "marihuana".
11. Dana 24. decembra 2013. godine, Osnovno tužilaštvo u Mitrovici-Odeljenje za teška krivična dela podiglo je optužnicu [PP. I. br. 84/2013] protiv podnosioca zahteva zbog osnovane sumnje da je izvršio krivično delo "Neovlašćena kupovina, posedovanje, stavljanje u promet i prodaja opojnih droga, psihotropnih supstanci ili sličnog" iz člana 273. stav 1. Krivičnog zakonika Republike Kosovo (u daljem tekstu: KZRK).
12. Dana 31. januara 2018. godine, Osnovni sud je održao ročište za početni pretres, na kojem je podnosilac zahteva tražio da se optužnica koja je podignuta protiv njega odbaci kao neosnovana.
13. Dana 6. aprila 2018. godine, Osnovni sud je rešenjem P. br. 961/13 odbio zahtev podnosioca za odbacivanje optužnice.
14. Protiv gore navedenog rešenja, podnosilac zahteva je u zakonskom roku izjavio žalbu Apelacionom sudu, koji je, dana 4. maja 2018. godine, rešenjem Pn. br. 376/2018, odbio njegovu žalbu i potvrdio rešenje Osnovnog suda od 6. aprila 2018. godine.

b. Suđenje u krivičnom predmetu (redovna pravna sredstva)

15. Dana 21. oktobra 2022. godine, Osnovni sud je presudom [P. br. 2961/2013] oglasio podnosioca zahteva krivim za izvršenje krivičnog dela "Neovlašćena kupovina, posedovanje, stavljanje u promet i prodaja opojnih droga, psihotropnih supstanci ili sličnog" iz člana 273. stav 1. KZRK-a, za koje ga je osudio na efektivnu kaznu zatvora u trajanju od jedne (1) godine i šest (6) meseci, kao i na novčanu kaznu u iznosu od 800 (osamsto) evra, pod pretnjom da će u slučaju neplaćanja novčane kazne, kazna biti zamenjena efektivnom kaznom zatvora. U obrazloženju svoje presude, Osnovni sud je naveo: "Sud je na osnovu napred navedenog, u vezi sa svojim nalazima prilikom ocene okolnosti slučaja, kao što su količina opojnog sredstva i način na koji je pronađeno upakovano, došao do zaključka u smislu utvrđenja van dobro osnovane sumnje da je optuženi posedovao opojno sredstvo sa namerom da ga proda, stavi u promet ili ponudi za prodaju, kao elemenata krivičnog dela Neovlašćena kupovina, posedovanje, stavljanje u promet i prodaja opojnih droga, psihotropnih supstanci ili sličnog iz člana 273. st. 1. KZRK-a...".
16. Dana 7. novembra 2022. godine, podnosilac zahteva je izjavio žalbu Apelacionom sudu protiv gore navedene presude Osnovnog suda, zbog pogrešno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja, bitne povrede odredaba krivičnog postupka i povrede krivičnog zakona. Glavni navod podnosioca zahteva je bio taj da je policija u suprotnosti sa zakonom pretresla njegovu kuću, a potom telefonom tražila izdavanje usmene naredbe od sudije za prethodni postupak kako bi legitimisala pretres.
17. Dana 24. novembra 2022. godine, apelacioni tužilac je predložio Apelacionom sudu da odbije žalbu podnosioca zahteva kao neosnovanu i potvrdi ožalbenu presudu prvostepenog suda.
18. Dana 30. novembra 2022. godine, Apelacioni sud je presudom [PAKR. br. 638/2022], odbio žalbu podnosioca zahteva i potvrdio presudu [P. br. 2961/2013] Osnovnog suda, sa

obrazloženjem da presuda prvostepenog suda ne sadrži bitne povrede odredaba krivičnog postupka, na koje je branilac poziva u žalbi, iz razloga što je izreka presude jasna, razumljiva i konkretna i što je ista u potpunosti u skladu sa obrazloženjem, a takođe sastavljena je u skladu sa odredbama člana 370. stav 4. u vezi sa članom 365. ZKPRK-a, pri čemu su obuhvaćene sve činjenice i okolnosti prema kojima su ispunjeni elementi krivičnog dela iz člana 273. stav 1. KZRK-a, za koje je podnosilac zahteva oglašen krivim.

c. Vanredno pravno sredstvo (ZZZ)

19. Dana 16. januara 2023. godine, podnosilac zahteva je preko svog branioca podneo Vrhovnom sudu zahtev za zaštitu zakonitosti protiv gore navedene presude Apelacionog suda, navodeći da je došlo do povrede krivičnog i procesnog prava.
20. Dana 2. februara 2023. godine, glavni državni tužilac je predložio Vrhovnom sudu da se zahtev za zaštitu zakonitosti podnosioca zahteva odbije kao neosnovan.
21. Dana 23. februara 2023. godine, Vrhovni sud je presudom [Pml. br. 31/2023] odbio, kao neosnovan, zahtev podnosioca zahteva za zaštitu zakonitosti i potvrdio nižestepene presude. Vrhovni sud je u svojoj presudi, između ostalog, obrazložio: "Sa ovim zaključcima prvostepenog suda, koje je potvrdio i drugostepeni sud, slaže se i Vrhovni sud Kosova, pa se kao rezultat toga ispostavlja da se u radnjama osuđenog Mehmeta Hotija stiču svi objektivni i subjektivni elementi krivičnog dela za koje je oglašen krivim, kako je detaljno opisano u izreci presude prvostepenog suda".

d. Postupak u vezi sa izvršenjem (izdržavanjem) kazne

22. Dana 6. januara 2023. godine, Osnovni sud je izdao podnosiocu zahteva nalog ED. br. 04/2023 za izdržavanje kazne u trajanju od 1 (jedne) godine i 6 (šest) u skladu sa pravosnažnom presudom.
23. Dana 6. januara 2023. godine, podnosilac je podneo zahtev za odlaganje izvršenja naloga ED. br. 04/2023 od 6. januara 2023. godine, iz zdravstvenih razloga, odnosno zbog lečenja bronhitisa.
24. Dana 6. februara 2023. godine, Osnovni sud, usvojio zahtev podnosioca zahteva za odlaganje izdržavanja kazne samo za 3 (tri) meseca, odnosno do 8. maja 2023. godine.

Navodi podnosioca zahteva

25. Podnosilac zahteva navodi da su redovni sudovi povredili njegova prava zagarantovana članovima 31. [Pravo na pravično i nepristrasno suđenje], 36.2 [Pravo na privatnost], 54. [Sudska zaštita prava] i 55. [Ograničenje prava i osnovnih sloboda] Ustava, kao i članom 6.1 (Pravo na pravično suđenje) EKLJP.

i. Navodi koji se odnose na povredu člana 31. Ustava u vezi sa članom 36.3 Ustava

26. Podnosilac zahteva tvrdi da redovni sudovi nisu uzeli u obzir njegov navod da istražni organi, odnosno tužilaštvo i policija, nisu postupili u skladu sa procedurama predviđenim ZKPRK-om i ustavnim odredbama, prilikom pretresanja njegove kuće. Tačnije, podnosilac zahteva navodi: "Sudske instance kojima smo se obraćali u vezi sa razmatranjem ustavnog i zakonskog instituta PISMENE NAREDBE ZA RETROAKTIVNO ODOBRENJE,

koji se mora primeniti u slučajevima kada se pretres imovine vrši na osnovu usmene naredbe, koristile su isto pravno obrazloženje, prihvatajući kao propisan ručno napisani tekst od strane suda na službenoj belešci policije, čime su mimoišli ustavnu odredbu: član 36. stav (2) [Pravo na privatnost], kao i odredbe ZKPRK-a”.

27. Podnosilac zahteva dalje navodi: “...postupak pribavljanja dokaza od strane organa gonjenja (tužilaštva) u saradnji sa policijom, predstavlja krajnje formalan postupak, u kome su u skladu sa članom 7. ZKPRK-a, državni tužilac i Policija Kosova, koji učestvuju u krivičnom postupku, dužni da istinito i potpuno utvrde činjenice koje su od važnosti za donošenje zakonite odluke. Oni su dalje dužni da pažljivo ispituju i da sa posebnom profesionalnom predanošću utvrde činjenice koje terete okrivljenog kao i one koje idu u prilog okrivljenom, i da pre pokretanja postupka i tokom njegovog sprovođenja omogućе okrivljenom i njegovom braniocu korišćenje svih činjenica i dokaza koji idu u prilog okrivljenom, a u ovom krivičnom predmetu je ova faza koja je predviđena Zakonikom o krivičnom postupku sprovedena na nezakonit način i mimo odredaba predviđenih gore navedenim Zakonikom, čime su iste norme povređene, a iz razloga što je: Dana 11.05.2013. godine došlo do pretresa, pri čemu je Policija Kosova izdala službenu belešku, u kojoj se konstatuje da je oko 19:50 sati telefonom obavешtена sudija za prethodni postupak u Osnovnom sudu u Mitrovici i da je od iste tražena USMENA NAREDBA za pretresanje kuće i pratećih objekata osumnjičenog lica Mehmeta Hotija, kada je kod istog pronađena supstanca “marihuana” težine oko 628,96 grama”.
28. Podnosilac zahteva dalje tvrdi da su podaci koje sadrži službena beleška nezakoniti i protivrečni onima iz zapisnika o pretresu i radnjama koje su stvarno preduzete, iz razloga što se iz zapisnika o pretresu od 11. maja 2013. godine vidi da je pretres otpočeo oko 20:00 sati i da je završen u 20:50 sati, dok je u službenoj belešci od 11. maja 2013. godine, navedeno da je završen u 22:00 sata. Prema njegovim navodima, usmena naredba za pretres je od sudije za prethodni postupak Osnovnog suda u Mitrovici tražena telefonom oko 19.50 sati. Međutim, na osnovu službene beleške policije od 11. maja 2013. godine, podnosilac zahteva navodi da je na kraju tog dokumenta, sudija za prethodni postupak svojeručno napisala: “Potvrđujem da sam u 22 h i 24 minuta izdala usmenu naredbu za pretres”, zbog čega je, po njegovom mišljenju, policija izvršila pretres u njegovoj kući i pratećim objektima iako nije imala ni usmenu ni pismenu naredbu za to.
29. Pored toga, podnosilac zahteva navodi da ni nakon donošenja usmene naredbe, sudija za prethodni postupak nije postupila u skladu sa procedurama koje su predviđene za izdavanje pismene naredbe i retroaktivno odobravanje pretresa i na taj način povredila odredbe člana 110. stav 6. ZKPRK-a, kojim je utvrđeno da, “Ako je policija preduzela pretresanje bez pisane naredbe suda, ona najkasnije dvanaest (12) časova nakon pretresanja mora da podnese izveštaj državnom tužiocu i nadležnom sudiji, ako je sudija određen kako bi se dobilo retroaktivno sudsko usvajanje kontrole, u skladu sa odredbama Ustava”.
30. Pored toga, podnosilac zahteva tvrdi da su radnje policije i tužilaštva, u vezi sa sprovođenjem propisanog istražnog postupka i pribavljanja dokaza, uvažene kao zakonite od strane svih sudskih instanci u suprotnosti sa članom 111. stavovi 1.1, 1.2, 1.3 i 1.4 ZKPRK-a.
31. Podnosilac zahteva tvrdi da je uvažavanje jednog suštinski neodrživog dokaza kao prihvatljivog od strane prvostepenog suda i njegovo potvrđivanje i od strane drugostepenog i trećestepenog suda, u suprotnosti i sa samim ustavnim odredbama koje taksativno uređuju ovo pitanje, odnosno članom 36. [Pravo na privatnost] stav 2. Ustava Republike

Kosovo, kojim je utvrđeno: "Kontrola bilo kojeg stana ili drugih privatnih prostorija, neophodna radi vođenja istrage o zločinu, se može sprovesti samo do neophodnog stepena i samo na osnovu sudske odluke, nakon objašnjavanja razloga neophodnosti takve kontrole. Odstupanje od ovog pravila je dozvoljeno ako je neophodno radi zakonitog lišavanja slobode počinioca krivičnog dela, prikupljanja dokaza koji se mogu izgubiti ili u slučaju otklanjanja neposredne i ozbiljne opasnosti po ljude ili imovinu, na zakonom propisan način".

32. Na osnovu toga, podnosilac zahteva tvrdi da sud mora retroaktivno da odobri takve radnje iz razloga što poslednji deo ovog stava uspostavlja zakonsku obavezu za sud da isti retroaktivno odobri radnje kontrole/pretraga, kada do tih radnji nije došlo, i samim tim bi se isti dokaz morao smatrati neprihvatljivim na osnovu člana 111. stav 1. tačka 1.1 Zakonika o krivičnom postupku, a takođe smatramo da naredba, kako bi se smatrala zakonitom, mora biti u pisanoj formi i da shodno sadrži elemente iz člana 105. stav 7. ZKPRK-a.
33. Pored toga, podnosilac zahteva sledom navedenog naglašava: *"Ono što smo iznosili tokom čitavog glavnog pretraga u Osnovnom sudu, ali i našom žalbom Apelacionom sudu i zahtevom za zaštitu zakonitosti pred Vrhovnim sudom, nije bilo sporno pitanje izdavanja usmene naredbe niti potvrda u službenoj belešci policije, da je ona dala usmeno odobrenje, već je naš navod bio zasnovan na ustavnoj i zakonskoj normi, upravo na načinu na koji je data PISMENA NAREDBA ZA RETROAKTIVNO ODOBRENJE, koja, kao što smo i prethodno naglasili, ne sadrži nijedan od elemenata propisanih ustavnim odredbama i odredbama Zakonika o krivičnom postupku, uključujući i vreme njenog izdavanja, pošto smatramo da su na službenoj belešci koju je sačinila Policija Kosova, napisali suda na toj belešci nezakoniti, neetički sa profesionalne tačke gledišta, iz razloga što ostavljaju velike nedoumice oko toga kada je, ko i kako mogao da piše po toj belešci".*

ii. Navodi koji se odnose na povredu članova 54. i 55. Ustava

34. Podnosilac zahteva, osim što se pozvao na ove članove Ustava i međunarodnih instrumenata koji se primenjuju u domaćem pravnom poretku Republike Kosovo, nije pružio objašnjenje i obrazloženje kako su oni povređeni od strane javnih organa i dotičnih redovnih sudova.
35. Na kraju, podnosilac zahteva traži od Suda: da proglasi ovaj zahtev prihvatljivim; da uvede privremenu meru do meritornog rešavanja slučaja, kako bi se izbegla eventualna nenadoknadiiva šteta ili, ako se ista uvede u korist stranke koja je podnela zahtev, da se produžava do donošenja odluke prema *ratio decidendi* Suda; da proglasi neustavnom presudu [PML. br. 31/2023] Vrhovnog suda, presudu [PAKR br. 638/2022] Apelacionog suda i presudu [P. br. 961/13] Osnovnog suda; da proglasi neustavnim pismenu naredbu za retroaktivno odobrenje datu na službenoj belešci Policije Kosova od 11. maja 2023. godine i zapisnik o pretresu stana i lica od 11. maja 2023. godine.

Obrazloženje zahteva za uvođenje privremene mere

36. Podnosilac zahteva obrazloženje svog zahteva za uvođenje privremene mere zasniva na činjenici da je Osnovni sud u Mitrovici izdao nalog ED. br. 04/2023 za izdržavanje kazne u trajanju od 1 (jedne) godine i 6 (šest) meseci, *"...smatrajući da je kazna izrečena neustavnom presudom, uveren da bi se izvršenjem presude čiji osnov za izricanje kazne se zasniva na neustavnom i nezakonitom dokazu, podnosilac zahteva nepravedno lišio*

slobode na ukupno 1 godinu i 6 meseci i da bi podnosiocu ovog zahteva bila pričinjena nenadoknadiiva šteta”.

Relevantne ustavne i zakonske odredbe

Ustav Republike Kosovo

Član 31.

[Pravo na pravično i nepristrasno suđenje]

1. *Svakom se garantuje jednaka zaštita prava pred sudom, ostalim državnim organima i nosiocima javnih.*
2. *Svako ima pravo na javno, nepristrasno i pravično razmatranje odluka o pravima i obavezama ili za bilo koje krivično gonjenje koje je pokrenuto protiv njega/nje, u razumnom roku, od strane nezavisnog i nepristrasnog, zakonom ustanovljenog, suda.*
[...]

Član 36.

[Pravo na privatnost]

- [...]
2. *Kontrola bilo kojeg stana ili drugih privatnih prostorija, neophodna radi vođenja istrage o zločinu, se može sprovoditi samo do neophodnog stepena i samo na osnovu sudske odluke, nakon objašnjavanja razloga neophodnosti takve kontrole. Odstupanje od ovog pravila je dozvoljeno ako je neophodno radi zakonitog lišavanja slobode počinioca krivičnog dela, prikupljanja dokaza koji se mogu izgubiti ili u slučaju otklanjanja neposredne i ozbiljne opasnosti po ljude ili imovinu, na zakonom propisan način. Sud je dužan da odobri ovakva dela na retroaktivan način.*
  3. *Tajnost pisama, telefonskih razgovora i drugih sredstava opštenja je neotuđivo pravo. Ovo pravo se može uskratiti samo privremeno i na osnovu odluke suda, ako je to neophodno za vođenje krivičnog postupka ili zaštitu zemlje, na zakonom propisan način.*
[...]

Član 54.

[Sudska zaštita prava]

Svako ima pravo na sudsku zaštitu u slučaju kršenja ili uskraćivanja nekog prava koje je garantovano ovim Ustavom, kao i pravo na efikasne pravne mere ukoliko se uturdi da je pravo prekršeno.

Član 55.

[Ograničenje prava i osnovnih sloboda]

1. *Prava i osnovne slobode garantovane ovim Ustavom, se jedino mogu ograničiti zakonom.*
2. *Prava i osnovne slobode garantovane ovim Ustavom, se mogu ograničiti samo do onih mera koje su neizbežne, kako bi se u otvorenom i demokratskom društvu ispunio cilj, radi kojeg je dozvoljeno ograničenje.*
3. *Ograničenja garantovanih prava i osnovnih sloboda garantovanih ovim Ustavom, se ne mogu sprovoditi u druge svrhe, osim onih zbog kojih su određena.*

4. U slučaju ograničavanja ljudskih prava i sloboda i sprovođenja istih, sve institucije javne vlasti, a posebno sudovi, su dužni da se posvete suštini prava koje se ograničava, značaju cilja ograničenja, prirodi ograničenja, odnosu ograničenja sa ciljem koji se želi postići, kao i razmatranju mogućnosti realizovanja tog cilja sa što blažim ograničenjima.
5. Ograničenje prava i sloboda garantovanih ovim Ustavom, na nijedan način ne sme da ospori suštinu garantovanih prava.

Evropska konvencija o ljudskim pravima

Član 6. (Pravo na pravično suđenje)

1. Svako, tokom odlučivanja o njegovim građanskim pravima i obavezama ili o krivičnoj optužbi protiv njega, ima pravo na pravičnu i javnu raspravu u razumnom roku pred nezavisnim i nepristrasnim sudom, obrazovanim na osnovu zakona. Presuda se izriče javno, ali se štampa i javnost mogu isključiti s celog ili s dela suđenja u interesu morala, javnog reda ili nacionalne bezbednosti u demokratskom društvu, kada to zahtevaju interesi maloletnika ili zaštita privatnog života stranaka, ili u meri koja je, po mišljenju suda, nužno potrebna u posebnim okolnostima kada bi javnost mogla da naškodi interesima pravde.
[...]

Krivični zakonik br. 04/L-082 Republike Kosovo (2012)

Član 273. Neovlašćena kupovina, posedovanje, stavljanje u promet i prodaja opojnih droga, psihotropskih supstanci ili sličnog

1. Svako lice koje bez ovlašćenja kupi, poseduje sa namerom da proda ili pusti u promet ili nudi na prodaju supstance ili preparate koji su zakonom proglašeni za opojne droge, psihotropne supstance i slično, kazniće se novčano i kaznom zatvora u trajanju od dve (2) do osam (8) godina.
2. Svako lice koje bez ovlašćenja stavi u promet, prodaje, transportuje, isporuči, posreduje, šalje ili prima u tranzitu supstance ili preparate koji su zakonom proglašeni za opojne droge, psihotropne supstance ili slično, kazniće se novčano i kaznom zatvora u trajanju od dve (2) do dvanaest (12) godina.
3. Svako lice koje bez ovlašćenja izvozi ili uvozi supstance ili preparate koji su zakonom proglašeni za opojne droge, psihotropne supstance ili slično, kazniće se novčano i kaznom zatvora u trajanju od tri (3) do deset (10) godina.
4. U svrhe ove glave, reč „slično“ znači bilo koju supstancu za koju ne postoje ovlašćenja i čija je hemijska struktura značajno slična strukturi preparata koji su proglašeni opojnim drogama ili psihotropnim supstancama i čije efekte reprodukuje.
5. Opojne droge, psihotropne supstance ili slično i sredstva za njihovu proizvodnju, stavljanje u promet ili transport, biće zaplenjeni.

Zakonik br. 04/L-123 o krivičnom postupku Republike Kosovo (2012)

Član 110. Osnovi za pretresanje bez sudske naredbe

1. Policijski službenici mogu, ako je neophodno i u potrebnoj meri bez naredbe nadležnog sudije ući u kuću i druge prostorije lica i preuzmu pretresanje ako:

[...]

3. Izuzetno, u hitnim okolnostima, ako ne može da se dobije na vreme pisana naredba za pretresanje i ako postoji stvaran rizik od odlaganja koje može da dovede do gubitka dokaza ili do opasnosti po život i zdravlje ljudi, ovlašćeni policijski službenici mogu preduzeti pretresanje na osnovu usmenog odobrenja nadležnog sudije.

[...]

6. Ako je policija preduzela pretresanje bez pisane naredbe suda, ona najkasnije dvanaest (12) časova nakon pretresanja mora da podnese izveštaj državnom tužiocu i nadležnom sudiji, ako je sudija određen kako bi se dobilo retroaktivno sudsko usvajanje kontrole, u skladu sa odredbama Ustava.

Član 111.

Dokazi dobijeni pretresom koji se mogu koristiti

1. Dokaz dobijen pretresanjem se ne može koristiti ako je:

1.1. Dobijeni dokazi u toku kontrole, bez dozvole suda, su neprihvatljivi, ako kontrolisanje ne dobije retroaktivno sudsko usvajanje, u skladu sa odredbama Ustava;

[...]

Prihvatljivost zahteva

37. Sud prvo ocenjuje da li su ispunjeni uslovi prihvatljivosti koji su utvrđeni Ustavom i dalje precizirani Zakonom i Poslovníkom.
38. U tom smislu, Sud se poziva na stavove 1. i 7. člana 113. [Jurisdikcija i ovlašćene strane] Ustava, kojima je utvrđeno:

Član 113.

[Jurisdikcija i ovlašćene strane]

1. Ustavni sud odlučuje samo u slučajevima koje su ovlašćene strane podnele sudu na zakonit način.

[...]

7. Pojedinci mogu da pokrenu postupak ako su njihova prava i slobode koje im garantuje ovaj Ustav prekršena od strane javnih organa, ali samo kada su iscrpeli sva ostala pravna sredstva, regulisanim zakonom.

[...]

39. U nastavku, Sud, takođe, razmatra da li je podnosilac zahteva ispunio uslove prihvatljivosti koji su propisani Zakonom. S tim u vezi, Sud se poziva na članove 47. (Individualni zahtevi), 48. (Tačnost podneska) i 49. (Rokovi) Zakona, kojima je utvrđeno:

Član 47.

(Individualni zahtevi)

1. Svaka osoba ima pravo da od Ustavnog suda zatraži pravnu zaštitu ukoliko smatra da njena Ustavom zagarantovana prava i slobode krši neki javni organ.

2. Osoba može da podnese pomenuti podnesak samo nakon što su iscrpljena sva ostala zakonom određena pravna sredstva.

Član 48.
(Tačnost podneska)

Podnosilac podneska je dužan da jasno naglasi to koja prava i slobode su mu povređena i koji je konkretan akt javnog organa koji podnosilac želi da ospori.

Član 49.
(Rokovi)

“Podnesak se podnosi u roku od 4 meseci. Rok počinje od dana kada je podnosilac primio sudsku odluku...”.

40. Što se tiče ispunjenja ovih uslova, Sud utvrđuje da je podnosilac zahteva ovlašćena strana i da osporava akt javnog organa, odnosno presudu [Pml. br. 31/2023] Vrhovnog suda, nakon što je iscrpeo sva pravna sredstva propisana zakonom. Podnosilac zahteva je takođe naglasio osnovna prava i slobode za koje tvrdi da su mu povređena, u skladu sa zahtevima iz člana 48. Zakona i podneo je svoj zahtev u skladu sa rokovima određenim u članu 49. Zakona.
41. Pored gore navedenih kriterijuma, Sud, takođe, razmatra da li je podnosilac zahteva ispunio uslove prihvatljivosti koji su propisani u potpravilu 2. pravila 39. [Kriterijum o prihvatljivosti] Poslovnika, kojim je utvrđeno:

Pravilo 39.
(Kriterijum o prihvatljivosti)

(2) Sud može smatrati zahtev neprihvatljivim, ako je zahtev očigledno neosnovan, jer podnosilac nije dovoljno dokazao i potkrepio tvrdnju.

42. Na osnovu sudske prakse ESLJP-a, ali i Suda, zahtev se može proglasiti neprihvatljivim kao “očigledno neosnovan” u celini ili samo u odnosu na određeni navod koji zahtev može sadržati. S tim u vezi, tačnije je nazivati ih “očigledno neosnovanim navodima”. Poslednje navedeni se, na osnovu sudske prakse ESLJP-a, mogu svrstati u četiri različite grupe: (i) navodi koji se kvalifikuju kao *navodi “četvrtog stepena”*; (ii) navodi koje kategoriše *“jasno ili očigledno odsustvo povrede”*; (iii) *“nepotkrepljeni ili neobrazloženi”* navodi, onda kada je ispunjen jedan od dva podkriterijuma, i to: a) kada podnosilac zahteva jednostavno navede jednu ili više odredaba Konvencije ili Ustava, ne objašnjavajući pritom na koji su način one prekršene, osim ukoliko je na osnovu činjenica i okolnosti predmeta povreda Ustava ili EKLJP sasvim očigledna (vidi predmet ESLJP-a [Trofimchuk protiv Ukrajine](#), br. 4241/03, odluka od 31. maja 2005. godine; vidi, takođe, [Baillard protiv Francuske](#), br. 6032/04, odluka od 25. septembra 2008. godine); i b) kada podnosilac zahteva propusti ili odbije da predoči materijalne dokaze kojima bi potkrepio svoje navode (to naročito važi za odluke sudova ili drugih domaćih vlasti), osim ukoliko postoje izuzetne okolnosti koje su van njegove kontrole i koje ga sprečavaju da to učini (na primer, ako zatvorske vlasti odbiju da predoče Sudu dokumente iz spisa predmeta zatvorenika o kome je reč) ili ako Sud sam ne odluči drugačije (vidi slučaj Suda KI166/20, podnosilac *Ministarstvo rada i socijalne zaštite*, rešenje o neprihvatljivosti od 5. januara 2021. godine, stav 43), i na kraju, (iv) *“konfuzni i nejasni”* navodi (vidi predmete ESLJP-a [Kemmaché protiv Francuske](#), br.

17621/91, kategorija (i), [Juta Mentzen protiv Litvanije](#), br. 71074/01, kategorija (ii) i [Trofimchuk protiv Ukrajine](#), br. 4241/03, kategorija (iii)).

43. Sud na početku podseća da on u postupku razmatranja navoda podnosioca zahteva, pozivajući se na svoju sudsku praksu i sudsku praksu Evropskog suda za ljudska prava (u daljem tekstu: ESLJP), naglašava da nije vezan samo kategorizacijom povreda koje navodi podnosilac zahteva. U duhu načela *juris novit curia*, sam Sud je odgovoran za karakterizaciju ustavnih pitanja koja mogu biti sadržana u nekom konkretnom slučaju i može dobrovoljno razmotriti date žalbe na osnovu odredbi ili stavova na koje se stranke izričito ne pozivaju (vidi, u tom smislu, slučaj Suda: [KI48/18](#), podnosilac *Ahmet Frangu*, presuda od 22. jula 2020. godine, stav 81).
44. Pored toga, prema sudskoj praksi ESLJP-a, žalbu karakterišu činjenice sadržane u njoj, a ne samo pravni osnov i argumenti na koje se stranke izričito pozivaju (vidi predmet ESLJP-a [Talpis protiv Italije](#), br. 41237/14, presuda od 18. septembra 2017. godine, stav 77 i tu citirane reference).
45. Sud, vraćajući se na razmatranje zahteva, podseća da podnosilac zahteva pred Sudom navodi da su povređena njegova prava i slobode zagaranovane članom 31. u vezi sa članom 36. i članovima 54. i 55. Ustava, kao i članom 6.1 EKLJP, iz razloga što su redovni sudovi svojim odlukama potvrdili nezakonite radnje istražnih organa i sudije za prethodni postupak.
46. Na osnovu spisa predmeta i načina argumentovanja zahteva, Sud primećuje da suština navoda podnosioca zahteva zapravo pokreće pitanja prava na pravično suđenje, koje se odnosi na zakonitost pribavljanja i prihvatanja dokaza od strane redovnih sudova, povezujući zakonitost dokaza sa radnjama pretresanja njegove kuće.
47. Shodno tome, Sud će glavni i suštinski argument podnosioca zahteva razmotriti i analizirati sa stanovišta prava zagaranovanih članom 31. Ustava u svetlu tumačenja člana 6.1 EKLJP, primenjujući načela ustanovljena sudskom praksom ESLJP-a, na osnovu kojih je Sud, u skladu sa članom 53. [Tumačenje odredbi ljudskih prava] Ustava, dužan da: "*Osnovna prava i slobode zagaranovana ovim Ustavom [tumači] u saglasnosti sa sudskom odlukom Evropskog suda za ljudska prava*".

i. Ocena Suda po pitanju "zakonitosti pribavljanja dokaza"

a) Opšta načela

48. U nastavku i u kontekstu navoda podnosioca zahteva koji se odnosi na način izvođenja dokaza od strane redovnih sudova i njihovu zakonitost, Sud se poziva na sudsku praksu ESLJP-a, koji je u principu naglasio da "*Iako član 6. garantuje pravo na pravično suđenje, on ne određuje nikakva pravila o prihvatljivosti dokaza kao takvih, što je stvar koju prvenstveno uređuju domaće pravo i nacionalna nadležnost*" (vidi predmet ESLJP-a [Schenk protiv Švajcarske](#), br. 10862/84, presuda od 12. jula 1988. godine, stavovi 45-46).
49. Međutim, ESLJP je podvukao da je aspekt koji treba razmotriti u ovim slučajevima taj da li je postupak u celini, uključujući i način na koji su prikupljeni dokazi, bio pravičan (vidi predmete ESLJP-a [Khan protiv Ujedinjenog Kraljevstva](#), br. 35394/97, presuda od 12. maja 2000. godine, stav 34; [P.G. i J.H. protiv Ujedinjenog Kraljevstva](#), br. 44787/98,

presuda od 25. septembra 2001. godine, stav 76; i [Allan protiv Ujedinjenog Kraljevstva](#), br. 48539/99, presuda od 5. novembra 2002. godine, stav 42).

50. Shodno tome, pri oceni da li je postupak u celini bio pravičan, mora se imati u vidu da li su poštovana prava na odbranu. S tim u vezi, Sud mora da oceni da li je podnosilac/teljka zahteva imao/la mogućnost da ospori zakonitost dokaza i da se protivi njihovom korišćenju (vidi predmet ESLJP-a [Szilagyi protiv Rumunije](#), predstavka br. 30164/04, presuda od 17. decembra 2013. godine; vidi, takođe, slučaj Suda KI34/18, podnosilac *Albert Berisha*, rešenje o neprihvatljivosti od 23. maja 2018. godine, stav 63).
51. Tačnije, ESLJP je podvukao da kada je dokaz veoma čvrst i kada se uopšte ne dovodi u sumnju, potreba za drugim dokazima koji ga podržavaju shodno tome slabi (vidi predmete ESLJP-a [Bykov protiv Rusije](#), [VV], br. 4378/02, presuda od 10. marta 2009. godine, stav 89, i druge tu navedene reference; [Jalloh protiv Nemačke](#), br. 54810/00 [VV], presuda od 11. jula 2006. godine, stav 96). S tim u vezi, ESLJP je naglasio da pridaje važnost i pitanju da li je predmetni dokaz bio odlučujući ili ne za ishod krivičnog postupka (vidi predmet [Gäfgen protiv Nemačke](#), [VV], br. 22978/05, presuda od 1. juna 2010. godine, stav 164).
- b) Primena gore navedenih načela na konkretan slučaj
52. Pozivajući se na glavni navod podnosioca zahteva, Sud podseća da je obrazloženje o povredi njegovog prava na "pravično suđenje" povezano sa zakonitošću pribavljanja dokaza, odnosno načinom na koji su redovni sudovi, prema podnosiocu zahteva, u suprotnosti sa ZKPRK-om prihvatili kao propisne radnje istražnih organa, prilikom pretresa njegove kuće i pratećih objekata, iako nisu imali prethodnu usmenu naredbu i bez retroaktivnog odobrenja naredbe od strane sudije za prethodni postupak. U tom smislu, podnosilac zahteva tvrdi da je prihvatanje suštinski neodrživog dokaza kao prihvatljivog od strane prvostepenog suda i njegovo potvrđivanje od strane drugostepenog i trećestepenog suda, takođe u suprotnosti i sa ustavnim odredbama, pozivajući se na stav 2. člana 36. Ustava.
53. U ovom aspektu, podnosilac zahteva traži od Suda da oceni zakonitost pribavljanja dokaza iz ugla ustavnih povreda njegovih prava i prethodnih radnji prilikom prikupljanja dokaza i da li su radnje organa vlasti i odluke redovnih sudova u saglasnosti sa zahtevima iz člana 31. Ustava i člana 6.1 EKLJP u vezi sa članom 36.2 Ustava.
54. Povodom ovog navoda, Sud se najpre poziva na relevantne delove presude [P. br. 32/2013] Osnovnog suda od 21. novembra 2022. godine, koji je obrazložio: "Na ročištu za glavni pretres od 20.10.2022. godine, branilac optuženog se izjasnio osporavajući kao formu i kao sadržaj – retroaktivnu naredbu za potvrđivanje usmene naredbe za pretres, konkretno način na koji je potvrđena ta naredba, te predložio sudu da istu proglasi neprihvatljivim dokazom. (...) Pretresno veće je povodom zahteva branioca, po pribavljanju mišljenja državnog tužioca, donelo rešenje i odbilo predlog branioca, kako je konstatovano u zapisniku sa ročišta od 20.10.2022. godine, pretresno veće je odbilo predlog branioca optuženog sa obrazloženjem da prema usmenoj naredbi za pretres koju je izdala sudija za prethodni postupak pri Odeljenju za teška krivična dela ovog suda, koja je svojim potpisom potvrdila da je izdala usmenu naredbu za pretres, kako je konstatovano u sadržini službene policijske beleške sačinjene 11.05.2013. godine, u konkretnom slučaju nedostaje kao forma akta, ali se njeno pravno dejstvo potvrđuje potpisom sudije za prethodni postupak".

55. Sud primećuje da je podnosilac zahteva žalbom izjavljenom Apelacionom sudu osporio presudu Osnovnog suda, između ostalog, i u odnosu na nalaze tog suda u vezi sa radnjama istražnih organa (policije i tužilaštva) za sprovođenje pretresa kuće.
56. U tom kontekstu, Apelacioni sud je u svojoj presudi obrazložio: *“...po oceni ovog suda (navodi) su neosnovani iz razloga što je u vezi sa ovom činjenicom prvostepeni sud u svom obrazloženju naveo razloge na str. 3, a sa kojim razlozima se slaže i ovaj sud, kao pravilnim i zakonitim, jer je uprkos tome što ne sadrži formu, njeno dejstvo potvrđeno, što proizilazi iz službene beleške u kojoj su u potpunosti opisane radnje i dobijena usmena naredba od sudije za prethodni postupak i tom beleškom je potpisom i pečatom suda potvrđen prijem službene beleške koju su sačinili policijski službenici istog dana u 22:00 sati, i dostavljeni sudu u 22:24 h, odakle logično proizilazi hronologija radnji koje su preduzeli policijski službenici po usmenoj naredbi sudije za prethodni postupak i izveštaju o obaveštavanju o obavljenom pretresu”*.
57. Sledom navedenog, Sud se takođe poziva i na relevantne delove presude Vrhovnog suda od 23. februara 2023. godine, koji je u odnosu na navod podnosioca zahteva da je u njegovom slučaju postupljeno u suprotnosti sa članom 110. stav 6. ZKPRK-a, kao i članom 36. stav 2. Ustava, obrazložio sledeće: *“Stoji činjenica da je u ovom slučaju pretres kuće i pratećih objekata osuđenog Mehmeta Hotija sproveden bez pismene naredbe suda, ali iz spisa predmeta proizilazi da je pretres sproveden na osnovu usmene dozvole sudije za prethodni postupak iz razloga što je ocenjeno da je neophodan i hitan (neodgodiv), zbog činjenice da je postojala realna opasnost da dokazi, odnosno opojno sredstvo bude uništeno ili bačeno. (...) Međutim, prema članu 110. stav 3. Zakonika 04/L-123 o krivičnom postupku, izuzetno, u hitnim okolnostima ako ne može da se dobije na vreme pisana naredba za pretresanje i ako postoji stvaran rizik od odlaganja koje može da dovede do gubitka dokaza (što je situacija u konkretnom slučaju), ovlašćeni policijski službenici mogu preduzeti pretresanje na osnovu usmenog odobrenja nadležnog sudije. Takođe, odstupanje od gore navedenog pravila je predviđeno i u članu 36. stav 2, druga rečenica Ustava Republike Kosovo. U ovoj ustavnoj odredbi je predviđeno, "Odstupanje od ovog pravila je dozvoljeno ako je neophodno radi zakonitog lišavanja slobode počinioca krivičnog dela, prikupljanja dokaza koji se mogu izgubiti ili u slučaju otklanjanja neposredne i ozbiljne opasnosti po ljude ili imovinu, na zakonom propisan način". (...) U poslednjem delu službene beleške se vidi da je taj izveštaj primljen od strane sudije za prethodni postupak dana 11. maja 2013. godine, u 22:24 h i da je dotična sudija navela da potvrđuje da je izdala usmenu naredbu za pretres. Takođe, iz službene beleške se vidi da je ova potvrda sudije za prethodni postupak propraćena i njenim potpisom i stavljanjem pečata Osnovnog suda u Mitrovici”*.
58. U svetlu prethodno izloženih opštih načela ESLJP-a i na osnovu specifičnih obrazloženja redovnih sudova, Sud ocenjuje da su u slučaju podnosioca zahteva redovni sudovi doneli svoje odluke u skladu sa propisanim standardima prava na pravično suđenje. To stoga što je njihovo odlučivanje bilo zasnovano na nespornim dokazima. Sud, takođe, primećuje da je Vrhovni sud na sveobuhvatan i detaljan način odgovorio na navod podnosioca zahteva “da se dokaz koji je pribavljen na nezakonit način ne može smatrati prihvatljivim”, obrazlažući: *“...u konkretnom slučaju imamo potvrdu sudije za prethodni postupak koja je konstatovana u službenoj belešci, koja potvrda, iako nije u propisanoj formi, ima pravno dejstvo retroaktivnog odobrenja pretresa i to iz dva razloga: prvo, zbog činjenice da je usmenu dozvolu za pretres kuće i pratećih objekata osuđenog Mehmeta Hotija izdala ista sudija koja je naknadno potvrdila tu činjenicu; i drugo, potvrda koja je data odnosi*

se na opis događaja koji je naveden u službenoj belešci, a koja bi imala isto dejstvo kao i formalni pismeni akt sudije za prethodni postupak”.

59. Stoga, na osnovu gore navedenog obrazloženja, Sud primećuje da podnosilac zahteva nije uspeo da dokaže da su redovni sudovi povredili njegovo pravo na “pravično suđenje”, usled nezakonitog pribavljanja i prihvatanja dokaza. Pored toga, Sud ocenjuje da se u konkretnom slučaju ne radi ni o narušavanju “privatnosti” u smislu člana 36. Ustava, iz razloga što nije potvrđen izneti navod o nezakonitim i neustavnim radnjama od strane nadležnih organa, tokom faze prikupljanja dokaza. U tom smislu, Sud naglašava da nezadovoljstvo podnosioca zahteva ishodom postupka od strane redovnih sudova ne može samo po sebi da pokrene argumentovanu tvrdnju o povredi osnovnih prava i sloboda zagwarantovanih Ustavom (vidi predmet ESLJP-a [Mezotur-Tiszazugi Tarsulat protiv Mađarske](#), br. 5503/02, presuda od 26. jula 2005. godine, stav 21).
60. Sud smatra da je važno da ponovi svoj opšti stav da “pravičnost” koju nalaže član 31. Ustava u vezi sa članom 6.1 EKLJP nije *suštinska* pravičnost, već je to *procesna* pravičnost. U praktičnom smislu, koncept procesne pravičnosti podrazumeva: (i) mogućnost kontradiktornih postupaka; (ii) mogućnost stranaka da u različitim fazama postupka predoče argumente i dokaze koje smatraju relevantnim za svoj slučaj; (iii) mogućnost delotvornog osporavanja argumenata i dokaza koje je predočila suprotna strana; i (iv) pravo da njihovi argumenti budu propisno saslušani i razmotreni od strane redovnih sudova (vidi, između ostalog, predmet ESLJP-a [Barbera, Messeque i Jabardo protiv Španije](#), br. 10590/83, presuda od 6. decembra 1988. godine, stav 68; i slučaj Suda [KI22/19](#), podnosilac *Sabit Ilazi*, rešenje od 7. juna 2019. godine, stav 42 i tu citirane slučajeve, takođe, vidi i slučaj [KI98/21](#), citiran iznad, stav 59).
61. Pozivajući se na prethodni stav, Sud naglašava da su u okolnostima konkretnog slučaja ispoštovani svi gore navedeni kriterijumi, iz razloga što su kako podnosilac zahteva tako i njegov branilac propisno saslušani od strane redovnih sudova i imali mogućnost da tokom čitavog postupka osporavaju dokaze protiv njih. Međutim, čini se da se podnosilac zahteva nije složio sa odlukom sudova u pogledu kvalifikacije krivičnog dela i visine izrečene kazne. Sud i dalje naglašava da je u punoj diskreciji redovnih sudova da izvrše kvalifikaciju krivičnog dela i da u odnosu na utvrđene činjenice i izvedene dokaze izreknu odgovarajuću meru krivične sankcije.
62. Pored toga, sagledano u celini, postupak koji je sproveden pred sudskim instancama u svetlu okolnosti konkretnog slučaja nije bio nepravičan ili proizvoljan (vidi, *mutatis mutandis*, ESLJP, predmet [Garcia Ruiz protiv Španije](#), br. 30544/96, presuda od 21. januara 1999, stavovi 29 i 30; vidi, takođe, slučajeve Suda [KI128/18](#), podnosilac *Limak Kosovo International Airport A.D.*, “Adem Jashari”, rešenje od 27. maja 2019. godine, stav 58, [KI22/19](#), podnosilac *Sabit Ilazi*, rešenje od 7. juna 2019. godine, stav 42 i [KI98/21](#), citiran iznad, stav 69).
63. Shodno tome, Sud utvrđuje da navodi podnosioca zahteva koji se odnose na povredu člana 31. Ustava i člana 6.1 EKLJP, a kao rezultat toga i navodi o članu 36. Ustava, spadaju u treću (iii) kategoriju “*nepotkrepljenih ili neobrazloženih*” navoda zbog toga što su isti očigledno neosnovani na ustavnim osnovama.

ii. Ocena Suda povodom ostalih navoda

64. Prilikom ocene ostalih navoda, Sud primećuje da podnosilac zahteva, pored glavnog navoda o povredi prava na pravično suđenje od strane redovnih sudova, navodi i povredu članova 54. i 55. Ustava. Sud ponavlja da samo pominjanje članova Ustava i članova instrumenata ili konvencija koji su direktno primenljivi u pravnom poretku Republike Kosovo ili njihovo povezivanje sa nekim drugim članom Ustava ne znači automatski i povredu tih članova, ako se dodatno ne argumentuje i razradi kako je i zašto došlo do njihove povrede.
65. Sud je dosledno naglašavao da samo pominjanje i pozivanje na članove Ustava i EKLJP, kao i na druge međunarodne instrumente, nije dovoljno da se izgradi argumentovana tvrdnja o ustavnoj povredi. Kada se tvrde povrede prava zagarantovanih Ustavom, podnosioci zahteva moraju da osiguraju obrazložene navode i ubedljive argumente (vidi, u ovom kontekstu, slučajeve Suda: [KI175/20](#), podnosilac *Kosovska agencija za privatizaciju*, rešenje o neprihvatljivosti od 22. aprila 2021. godine, stav 81; i od nedavno slučaj [KI04/21](#), podnositeljka *Nexhmije Makolli*, rešenje o neprihvatljivosti od 11. maja 2021. godine, stavovi 38-39).
66. Iz tih razloga, Sud utvrđuje da navodi podnosioca zahteva o povredi članova 54. i 55. Ustava spadaju u treću (iii) kategoriju, potkategoriju (a) "*nepotkrepljenih ili neobrazloženih*" navoda i da su samim tim očigledno neosnovani na ustavnim osnovama.

Povodom zahteva za uvođenje privremene mere

67. Sud, u ovom kontekstu, podseća da on sam ili na zahtev stranke može uvesti privremenu meru u skladu sa odredbama člana 27. Zakona, kojima je utvrđeno: "*1. Ustavni sud po službenoj dužnosti ili na zahtev stranke može doneti odluku o primeni privremenim merama u odnosu na neko pitanje koje je predmet postupka, ukoliko su te mere neophodne za otklanjanje rizika ili nepopravljive štete, ili je preuzimanje ovakvih privremenih mera u javnom interesu. 2. Trajanje privremenih mera treba biti opravdano i proporcionalno*".
68. Kao što je na početku pomenuto, podnosilac zahteva ovim zahtevom traži od Suda da uvede privremenu meru kako bi se izbegao rizik od nepopravljive štete koja bi mu bila pričinjena odlaskom na izdržavanje kazne. Međutim, Sud je prethodno zaključio da je zahtev podnosioca očigledno neosnovan i samim tim neprihvatljiv. Stoga, pošto je to slučaj, Sud u skladu sa stavom 1. člana 27. (Privremene mere) Zakona i pravilom 57. (Donošenje odluke o privremenim merama) Poslovnika, smatra da je zahtev za privremenu meru bespredmetan i kao takav se odbija.

Zaključak

69. Kao rezime svih gore navedenih izlaganja i analiza, Sud zaključuje: (I) da navodi podnosioca zahteva o povredi člana 31. Ustava i člana 6.1 EKLJP, a kao rezultat toga i oni o povredi člana 36. Ustava, spadaju u treću (iii) kategoriju "*nepotkrepljenih ili neobrazloženih*" navoda i iz tog razloga se kao takvi proglašavaju neosnovanim na ustavnim osnovama; (II) da navodi podnosioca zahteva o povredi prava zagarantovanih članovima 54. i 55. Ustava spadaju u treću (iii) kategoriju, potkategoriju (a) "*nepotkrepljenih ili neobrazloženih*" navoda, i iz tog razloga se isti na ustavnim osnovama takođe moraju proglasiti očigledno neosnovanim.

70. Shodno tome, zahtev podnosioca se u celosti mora proglasiti neprihvatljivim, u skladu sa pravilom 39 (2) Poslovnika.

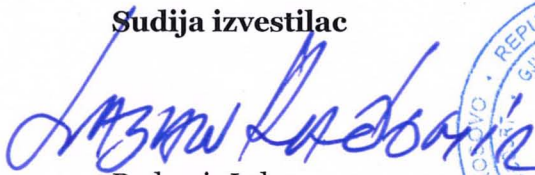
IZ TIH RAZLOGA

Ustavni sud, u skladu sa članovima 113.1 i 113.7 i 116.2 Ustava, članovima 20. i 27. Zakona i pravilima 39 (2), 54, 55. i 59 (b) Poslovnika, na sednici održanoj 22. maja 2023. godine, jednoglasno

ODLUČUJE

- I. DA PROGLASI zahtev neprihvatljivim;
- II. DA ODBIJE zahtev za uvođenje privremene mere;
- III. DA DOSTAVI ovo rešenje stranama;
- IV. DA OBJAVI ovo rešenje u Službenom listu, u skladu sa članom 20.4 Zakona; i
- V. Ovo rešenje stupa na snagu odmah.

Sudija izvestilac

Radomir Laban

Predsednica Ustavnog suda

Gresa Caka-Nimani